

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

7 päivänä kesäkuuta 2005 *

Asiassa T-316/03,

Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft AG, kotipaikka München (Saksa),
edustajinaan asianajajat G. Württenberger ja R. Kunze,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV),
asiamiehinnään D. Schennen ja G. Schneider,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jossa on nostettu kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 26.6.2003 tekemästä päätöksestä (asia R 337/2002-4), joka koskee hakemusta sanamerkin MunichFinancialServices rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEENTUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit M. E. Martins Ribeiro ja K. Jürimäe,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 12.9.2003 toimitetun kannekirjelmän,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 19.1.2004 toimitetun vastineen,

ottaen huomioon 13.1.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantaja teki 15.6.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, nojalla yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen.
- 2 Merkki, jonka rekisteröintiä hakemus koskee, on sanamerkki MunichFinancialServices.
- 3 Palvelut, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkaan 36. Kyseessä olevat palvelut vastaavat seuraavaa kuvausta: rahataloudelliset palvelut.
- 4 Tutkija hylkäsi päätöksellään 18.2.2002 hakemuksen sillä perusteella, että tavaramerkki, jonka rekisteröintiä hakemus koskee, on kyseisiä palveluja kuvaileva ja siltä puuttuu asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettu erottamiskyky.

- 5 Kantaja haki 18.4.2002 SMHV:ssa muutosta tutkijan päätökseen asetuksen N:o 40/94 59 artiklan nojalla.
- 6 SMHV:n neljäs valituslautakunta hylkäsi 26.6.2003 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös), jonka kantaja sai tiedoksi 14.7.2003, valituksen sillä perusteella, että tavaramerkki, jonka rekisteröintiä hakemus koskee, on asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla kuvaileva.

Asianosaisten vaatimukset

- 7 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
 - velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 8 SMHV vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 9 Kantaja vetoaa vain yhteen perusteeseen, joka koskee asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkomista.

Asianosaisten lausumat

- 10 Kantaja vetoaa ensiksi siihen, että tavanomaisesti valistunut ja kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen keskivertokuluttaja ei asiaa enempää tutkimatta voi ymmärtää sanamerkin, josta haettu tavamerkki muodostuu, merkityssisältöä, joten ei voida katsoa, ettei tavamerkillä ole suojattavaa ominaisuutta.
- 11 Kantaja väittää tältä osin, että sanamerkki MunichFinancialServices ei kuvaile tavamerkkihakemuksessa tarkoitettuja palveluja, sillä tavamerkin muodostavien eri sanojen yhdistelmä on aidosti omaperäinen ja poikkeaa tavanomaisesta. Tavanomaisesta poikkeavuus perustuu kantajan mukaan siihen, että riidanalaista sanamerkkiä ei ole muodostettu englannin kielen kieliopin sääntöjen mukaisesti. Kantajan mukaan kuluttajalle jää täysi epävarmuus siitä, missä suhteessa riidanalaisen sanamerkin paikkaa ilmaiseva sanan Munich ja ilmaisu FinancialServices ovat toisiinsa.
- 12 Osoittaakseen, että riidanalainen sanamerkki ei ole asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tavamerkki, kantaja viittaa julkisasiamies Jacobsin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-191/01 P, SMHV vastaan Wrigley, 23.10.2003 antamaan tuomioon (Kok. 2003, s. I-12447, I-12449) liittyvän ratkaisuehdotuksen 61–64 kohdassa esittämään arviointimalliin.

- 13 Kantaja muistuttaa tältä osin, että julkisasiamies Jacobsin mukaan arvioitaessa sitä, onko tavaramerkki kuvaileva, on ensiksi arvioitava sitä tapaa, jolla sana liittyy tuotteeseen tai palveluun tai johonkin näiden ominaisuuteen, ja toiseksi sitä tapaa, jolla sana mielletään, sekä kolmanneksi tavaramerkillä osoitetun ominaisuuden merkitystä tuotteelle tai palvelulle ja erityisesti sitä, miten tärkeänä kuluttaja tätä ominaisuutta pitää.
- 14 Sen arviointiperusteen osalta, joka koskee tapaa, jolla sana liittyy tuotteeseen tai palveluun tai johonkin näiden ominaisuuteen, kantaja väittää, että sanamerkin MunichFinancialServices muodostavan sanojen yhdistelmän ei voida katsoa yksiselitteisesti liittyvän kyseessä oleviin palveluihin, koska sanojen yhdistelmä on kieliopillisesti epätavallinen, sillä se kirjoitetaan kieliopillisesti väärin, ja koska tästä johtuu, että merkitys hämärtyy. Näin ollen jos kohdeyleisö ei ryhdy erikseen tulkitsemaan sanamerkkiä, se ei voi niiden eri merkitysten perusteella, joita tavaramerkin sanayhdistelmällä on, mieltää, että haettu tavaramerkki on kuvaileva siten kuin on väitetty ja valituslautakunta on vahvistanut.
- 15 Kantaja katsoo tavasta, jolla sana mielletään, että koska sanojen yhdistelmä on kieliopillisesti epätavallinen, tavaramerkin, jonka rekisteröintiä hakemus koskee, väitetty kuvaileva ominaisuus ei käy ilmi itsestään selvästi ja välittömästi.
- 16 Sen osalta, mikä on tavaramerkillä osoitetun ominaisuuden merkitys tuotteelle tai palvelulle, ja erityisesti, miten tärkeänä kuluttaja tätä ominaisuutta pitää, kantaja katsoo, että kohteena olevat potentiaaliset asiakkaat eivät varmasti kiinnitä merkittävää huomiota siihen, ovatko tarjotut rahoituspalvelut peräisin palvelun tarjoajalta, jonka kotipaikka on nimenomaan München, sillä rahoituspalvelujen alalla palvelun tarjoajan kotipaikalla ei ole mitään merkitystä.

- 17 Kantaja viittaa edellä mainittuun julkisasiamies Jacobsin asiassa SMHV vastaan Wrigley antaman ratkaisuehdotuksen 30 kohtaan ja toteaa kolmanneksi, että tarve pitää kuvailevat sanat vapaasti käytettävissä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti on olemassa vain silloin, jos kilpailijoilla on kohtuullisen selvä ja ennakoitavissa oleva tarve käyttää juuri kyseistä sanaa tuotteidensa tai palvelujensa tiettyjen ominaisuuksien kuvailuun. Kantajan mukaan tällaista tarvetta ei tässä tapauksessa ole, sillä kilpailijoilla on käytettävissään kieliopillisesti oikeita ilmaisuja (kuten ilmaisua financial services coming from Munich tai ilmaisua financial services being offered from Munich) ja näin ollen sellaisia yhdistelmiä, joilla on merkityssisältö ja jotka ovat oikeasti selkeän kuvailevia. Muilta osin kantaja viittaa yleisesti SMHV:lle esittämiinsä perusteluihin.
- 18 SMHV kiistää kantajan esittämät perustelut. SMHV:n mukaan valituslautakunta on hylännyt perustellusti kantajan tekemän tavaramerkin rekisteröintiä koskevan hakemuksen, koska kyseinen tavaramerkki on pelkästään kuvaileva.
- 19 SMHV tarkentaa, että kuluttaja ei miellä sanamerkkiä MunichFinancialServices viittaukseksi tiettyyn yritykseen vaan ennemminkin asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuksi pelkästään kuvailevaksi merkinnäksi.
- 20 Yhtäältä SMHV:n mukaan sanamerkin osa FinancialServices kuvaa suoraan niitä palveluita, joita varten rekisteröintiä on haettu.
- 21 Toisaalta SMHV väittää osan Munich osalta, että suhteessa rahataloudellisiin palveluihin yleensä mutta myös erityisesti pankki- ja vakuutustoiminnan yhteydessä paikannimiä käytetään yleisesti ja ne ymmärretään viittauksena kyseessä olevia palveluja tarjoavan yrityksen kotipaikkaan.

- 22 SMHV korostaa lisäksi sitä, että München on laajalti tunnettu finanssikeskuksena.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 23 Aluksi on todettava, että kannekirjelmässä on yleisellä tavalla viitattu SMHV:ssa käydyssä hallinnollisessa menettelyssä jätettyihin kirjelmiin sisältyviin lausumiin, ja tältä osin kannekirjelämä ei täytä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisia vaatimuksia eikä sitä siis voida ottaa huomioon (ks. vastaavasti asia T-84/96, Cipeke v. komissio, tuomio 7.11.1997, Kok. 1997, s. II-2081, 33 kohta ja asia T-20/02, Interquell v. SMHV — SCA Nutrition (HAPPY DOG), tuomio 31.3.2004, Kok. 2004, s. II-1001, 20 kohta).
- 24 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan on jätettävä rekisteröimättä ”tavaramerkit, jotka muodostuvat yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä, joita voidaan elinkeinotoiminnassa käyttää osoittamaan tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia”. Lisäksi saman asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, että ”1 kohtaa sovelletaan, vaikka rekisteröinnin esteet olisivat olemassa ainoastaan osassa yhteisöä”.
- 25 Oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdalla estetään se, että ainoastaan yksi yritys saisi tavaramerkin rekisteröinnin perusteella käyttää tavaramerkkinään tällaisia tässä säännöksessä tarkoitettuja merkkejä tai merkintöjä. Tällä säännöksellä pyritään siihen yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen, jonka mukaan tällaisia merkkejä tai merkintöjä on jokaisen saatava vapaasti käyttää (ks. asia T-219/00, Ellos v. SMHV (ELLOS), tuomio 27.2.2002, Kok. 2002, s. II-753, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-348/02, Quick v. SMHV (Quick), tuomio 27.11.2003, Kok. 2003, s. II-5071, 27 kohta).

26 Lisäksi asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetaan ainoastaan sellaisia merkkejä ja merkintöjä, joita voidaan kuluttajan näkökulmasta katsottuna normaalisti käyttää joko suoraan tai mainitsemalla tavarun tai palvelun oleellinen ominaisuus kuvaillaessa rekisteröintihakemuksen kohteena olevaa tavaraa tai palvelua (asia C-383/99 P, Procter & Gamble v. SMHV, tuomio 20.9.2001, Kok. 2001, s. I-6251, 39 kohta). Näin ollen merkin kuvailevuutta on arvioitava vain suhteessa yhtäältä siihen, miten kohdeyleisö käsittää merkin ja toisaalta kyseessä oleviin tavaroihin ja palveluihin (asia T-34/00, Eurocool Logistik v. SMHV (EUROCOOL), tuomio 27.2.2002, Kok. 2002, s. II-683, 38 kohta).

27 Tavaramerkkihakemuksessa tarkoitetut palvelut on enempää tarkentamatta nimetty rahataloudellisiksi palveluiksi. Vaikka tavaramerkki, jonka rekisteröintiä hakemus koskee, muodostuu englanninkielisistä sanoista, kaupunginimi (Munich), joka on tavaramerkin alussa, tarkoittaa kaupunkia Saksassa. Loput kyseisen tavaramerkin muodostavista sanoista eli financial ja services ovat hyvin tavallisia englanninkielisiä sanoja, jotka esiintyvät kirjoitusasultaan samanlaisina useissa muissa yhteisön jäsenvaltioiden kielissä. Tässä tilanteessa on todettava, että kohdeyleisö muodostuu yhteisön englanninkielisistä keskivertokuluttajista sekä muiden yhteisön kieli-alueiden keskivertokuluttajista — etenkin saksalaisista kuluttajista — jotka osaavat vähintään englannin kielen alkeet.

28 Näin ollen asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen rekisteröinnin ehdottoman hylkäysperusteen soveltamisen yhteydessä on tutkittava, onko tämän kohdeyleisön kannalta olemassa suora ja konkreettinen yhteys sanamerkin MunichFinancialServices ja niiden palveluiden välillä, joita varten haettu rekisteröinti evättiin ja jotka siis ovat Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen luokkaan 36 kuuluvia rahataloudellisia palveluja.

29 On todettava, että kohdeyleisö mieltää vaikeuksista, että haetun tavaramerkin perusosa FinancialServices on täydellinen englanninkielinen kuvaus tavaramerkkihakemuksessa tarkoitetuista rahataloudellisista palveluista.

- 30 Haettua tavaramerkkiä koskevassa kokonaisvaltaisessa arvioinnissa on tutkittava kuitenkin sitä, neutralisoiko osan FinancialServices pelkästään kuvailevan ominaisuuden ensinnäkin se, että siihen lisätään sana Munich, tai toiseksi se, että osan rakenne on väitetyllä tavalla kielipollisesti väärin, tai kolmanneksi se, että osan kirjoitusasu on erikoinen.
- 31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo sen osalta, että merkissä käytetään englanninkielistä Münchenin kaupungin nimeä, että englanninkielisen sanan käyttö ei estä kohdeyleisöä havaitsemasta välittömästi ja asiaa enempää miettimättä, että kyseessä on tietty kaupunki Saksassa.
- 32 Oikeuskäytännön mukaan silloin, kun on kyse merkeistä tai merkinnöistä, joita voidaan käyttää sentyyppisten tavaroiden maantieteellisen alkuperän osoittamiseen, joita varten tavaramerkki halutaan rekisteröidä, eli erityisesti maantieteellisistä nimistä, yleisen edun mukaista on, että ne ovat vapaasti käytettävissä (yhdistetyt asiat C-108/97 ja C-109/97, Windsurfing Chiemsee, tuomio 4.5.1999, Kok. 1999, s. I-2779, 26 kohta ja asia T-295/01, Nordmilch v. SMHV (OLDENBURGER), tuomio 15.10.2003, Kok. 2003, s. II-4365, 30 kohta). Mainittu oikeuskäytäntö on sovellettavissa myös palveluihin.
- 33 Tämä pätee etenkin rahoituspalvelujen alalla, jossa paikannimiä käytetään yleisesti ja ne ymmärretään viittauksena kyseessä olevien palvelujen tarjoajayrityksen kotipaikkaan eli paikkaan, josta kyseisiä palveluja periaatteessa tarjotaan. Kyseisen maantieteellisen merkinnän muilla mahdollisilla merkityksillä ei ole merkitystä, sillä oikeuskäytännön mukaan riittää, jos ainakin yksi merkin mahdollisista merkityksistä kuvailee yhtä kyseisten tavaroiden tai palveluiden ominaisuutta (ks. em. asia SMHV v. Wrigley, tuomion 32 kohta).
- 34 Tässä tapauksessa on todettava, että München on laajalti tunnettu merkittävänä finanssikeskuksena ja kohdeyleisö mieltää sen finanssikeskukseksi. Tämän toteaa

sekä SMHV:n tutkija 18.2.2002 tekemässään päätöksessä sekä SMHV vastineessaan. Kun kantajaa pyydettiin istunnossa esittämään kantansa tästä kysymyksestä, kantaja ei kiistänyt, että München on merkittävä kaupunki rahoituspalvelujen alalla.

35 Tästä seuraa, että valituslautakunta on perustellusti katsonut, että kohdeyleisö mieltää Münchenin kaupungin nimen, jota seuraa ilmaisu FinancialServices, ensisijaisesti maantieteellisenä merkintänä, joka viittaa palvelujen alkuperään tai paikkaan, josta palveluja tarjotaan. Näin ollen sanan Munich yhdistäminen ilmaisuun FinancialServices ei voi heikentää kyseisen ilmaisun kuvailevaa ominaisuutta. Yhdistäminen päinvastoin vahvistaa kyseistä ominaisuutta, koska kyseisellä kaupungilla on niin huomattava merkitys rahoituspalvelujen alalla.

36 Toiseksi on todettava kantajan siitä väitteestä, joka koskee kyseisen merkin rakenteen kielio pillista virheellisyyttä, että vaikka katsottaisiinkin, että rakenne on kielio pillisesti virheellinen, ei tällainen seikka voi muuttaa edellä esitettyä arviointia riidanalaisesta merkistä (ks. vastaavasti asia T-19/99, DKV v. SMHV (COMPANY-LINE), tuomio 12.1.2000, Kok. 2000, s. II-1, 26 kohta ja asia T-360/99, Community Concepts v. SMHV (Investorworld), tuomio 26.10.2000, Kok. 2000, s. II-3545, 23 kohta).

37 Kolmanneksi on todettava kantajan väitteestä, joka koskee sitä, että riidanalaisen merkin kirjoitusasu on erikoinen, koska yhtäältä merkin muodostavat sanat on asetettu vierekkäin ilman sanavälejä ja koska toisaalta jokainen vierekkäisistä sanoista alkaa isolla kirjaimella, että tämä ei ole sellainen seikka, jonka perusteella tiettyä merkkiä olisi pidettävä siinä määrin omaperäisenä, että jonkin yrityksen tuotteet voitaisiin kyseisen merkin perusteella — kun sitä tarkastellaan kokonaisuutena — erottaa muiden yritysten tuotteista (ks. vastaavasti asia T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld v. SMHV (Giroform), tuomio 31.1.2001, Kok. 2001, s. II-433, 25 kohta). Lisäksi sen, että sanat ovat vierekkäin ilman sanavälejä, mahdollisen tehon neutralisoi täysin se, että riidanalaisen sanamerkin muodostavat kolme sanaa alkavat isolla kirjaimella. Valituslautakunta on siis

perustellusti katsonut, että kohdeyleisö lukee, kuulee ja ymmärtää sanamerkin MunichFinancialServices muodossa Munich Financial Services (riidanalaisen päätöksen 9 kohta).

- 38 Tästä seuraa, että ei ole mitenkään mahdollista katsoa, että sanan Munich yhdistäminen ilmaisuun FinancialServices antaisi sanamerkille MunichFinancialServices jonkin erityisen ylimääräisen elementin, jonka ansiosta tämä sanamerkki ei enää pelkästään kuvailisi Münchenistä tarjottavia rahoituspalveluja (ks. vastaavasti asia T-359/99, DKV v. SMHV (EuroHealth), tuomio 7.6.2001, Kok. 2001, s. II-1645, 26 kohta).
- 39 Edellä mainitusta seuraa, että kohdeyleisö havaitsee riidanalaisen sanamerkin perusteella välittömästi ja asiaa enempää miettimättä suoran ja konkreettisen yhteyden Münchenistä tarjottaviin rahoituspalveluihin, jotka kuuluvat luokkaan rahataloudelliset palvelut, joita tavaramerkkihakemuksessa tarkoitetaan.
- 40 Kyseistä päätelmää ei kumoa kantajan väite, jonka mukaan tarve säilyttää kuvailevat ilmaisut vapaasti käytettävissä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti on vain silloin, kun kilpailijoilla on kohtuullisen selvä ja ennakoitavissa oleva tarve saada käyttää tiettyä ilmaisua tavaroidensa tai palvelujensa tiettyjen ominaisuuksien kuvaamiseen.
- 41 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa tältä osin, että jotta SMHV voisi hylätä rekisteröintihakemuksen asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella, ei ole tarpeen, että tässä artiklassa tarkoitettuja tavaramerkin muodostavia merkkejä ja merkintöjä todellisuudessa käytetään rekisteröinnin hakemisajankohtana sellaisten tavaroiden tai palveluiden kuvaamiseen, joita varten rekisteröintiä on haettu, tai näiden tavaroiden tai palveluiden ominaisuuksien kuvaamiseen. Kuten jo tämän säännöksen sanamuodosta ilmenee, riittävää on, että näitä merkkejä ja merkintöjä voidaan käyttää tällä tavoin. Sanamerkkiin on siis

sovellettava kyseisessä säännöksessä tarkoitettua hylkäysperustetta, jos ainakin yksi sanamerkin mahdollisista merkityksistä on sellainen, että se ilmaisee asianomaisten tavaroiden tai palveluiden ominaisuuden (em. asia SMHV v. Wrigley, tuomion 32 kohta).

- 42 Tässä tapauksessa ei ole epäilystäkään siitä, että rahoitussektorin muut taloudelliset toimijat, jotka haluavat osoittaa, että heidän palvelujaan tarjotaan Münchenistä, joka on, kuten edellä todettiin, yksi Saksan tärkeimmistä finanssikeskuksista, voivat käyttää riidanalaista sanamerkkiä. On huomattava, että palvelun maantieteellinen alkuperä on yksi asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa nimenomaan luetelluista ominaisuuksista. Näin ollen kantajan väite on hylättävä.
- 43 Valituslautakunta on siis perustellusti katsonut, että sanamerkki MunichFinancial-Services kuvailee kyseessä olevia rahataloudellisia palveluita.
- 44 Näin ollen kantajan ainoa peruste ja kanne kokonaisuudessaan on hylättävä perusteettomina.

Oikeudenkäyntikulut

- 45 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja vastaaja on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on veloitettava korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**

- 2) **Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä kesäkuuta 2005.

H. Jung

kirjaaja

M. Vilaras

jaoston puheenjohtaja